

בש"פ 7526/19 - הדא חאפי נגד משטרת ישראל - מרחב אילת

בבית המשפט העליון

בש"פ 7526/19

לפני:

כבוד השופט ד' מינץ

המבקשת:

הדא חאפי

נגד

המשיבה:

משטרת ישראל - מרחב אילת

בקשת רשות ערר על החלטת בית המשפט המחוזי
בבאר שבע (השופט י' עדן) בעמ"י 27574-11-19
מיום 12.11.2019

בשם המבקשת:

עו"ד מוני בן מוחה

החלטה

לפני בקשת רשות לערור על החלטת בית המשפט המחוזי בבאר-שבע (השופט י' עדן) בעמ"י 27574-11-19 מיום 12.11.2019, בגדרה נדחה ערר נגד החלטת בית משפט השלום באילת (השופטת ש' ברגר) במ"י 26719-11-19, בה נקבע כי מעצרה של המבקשת יוארך עד ליום 14.11.2019.

1. ביום 12.11.2019 נעצרה המבקשת, יחד עם אדם אחר אשר הסיעה, בחשד לביצוע עבירה לפי חוק הכניסה לישראל, התשי"ב-1952. באותו יום, המבקשת ואותו אדם הובאו לפני בית משפט השלום באילת להארכת מעצר לצרכי חקירה. לאחר שנבחנו הבקשה וחומרי החקירה ונמצא קיומו של חשד סביר לביצוע העבירות ויסוד סביר לחשש לשיבוש הליכי החקירה וסיכון בטחונו של הציבור, בית משפט השלום הורה על הארכת מעצרו של השניים עד ליום 14.11.2019. זאת לאחר שנמצא כי חלק מפעולות החקירה ניתנות לשיבוש. כמו כן, ציין בית המשפט כי בשלב זה, בהתחשב בכך שמדובר בהליך של "מעצר ימים", אין מקום להידרש לשאלה, אותה העלה בא-כוח המבקשת, בדבר

קיומה של עילת מעצר סטטוטורית.

2. נגד החלטה זו הגישה המבקשת ערר לבית המשפט המחוזי, במסגרתו נטען בעיקר, כי נוכח מדיניות ראש יחידת התביעה במשטרת ישראל בעניין העמדה לדין של שוהים בלתי חוקיים, לפיה שווה בלתי חוקי שעברו הפלילי נקי יועמד לדין רק בכניסתו השלישית לישראל, אין מקום כלל להגיש נגד המבקשת כתב אישום, ומכאן גם לא להורות על מעצרה לצרכי חקירה. על אף שהמשיבה הצביעה על שני מקרים נוספים בהם נתפסה המבקשת בישראל כשוהה שלא כדין - האחת בשנת 2005 והשנייה בשנת 2017 - הרי שהעבירה משנת 2005 התיישנה זה מכבר.

3. בית המשפט המחוזי דחה את הערר בהחלטתו מאתמול, בה נקבע כי הארכת המעצר עד ליום 14.11.2019 הינה מידתית בנסיבות העניין ויש לאפשר את השלמת החקירה. הטענה בנוגע לאי-העמדה לדין על פי התביעה יכולה להתברר בהמשך ההליך, בעוד שאין בה כדי לפסול קיומה של חקירה בשלביה הראשוניים. כמו כן, צוין כי על אף שפעולות החקירה מתייחסות גם לאדם אחר, הרי שחלקן מתייחסות למבקשת עצמה.

4. מכאן לבקשת רשות הערר שלפני. המבקשת שבה וטענה כי לא קיימת עילת מעצר, בהינתן נהלי התביעה על פיהם לא יוגש כתב אישום נגד שווה בלתי חוקי אלא רק בכניסתו השלישית לישראל כאשר במניין העבירות לא יבואו בחשבון עבירות אשר התיישנו זה מכבר. כמו כן, נטען כי שגו הערכאות קמא אשר לא נתנו משקל לנסיבותיה הייחודיות של המבקשת, ביניהן היותה אם לבת תושבת ישראל והעובדה כי קיבלה בעבר מספר רב של פעמים היתרי שהייה כדין. עוד טענה המבקשת כי לא נותרו פעולות חקירה נוספות למעט פעולה טכנית במהותה אשר לא ניתן לשבשה, כאשר אין די בכך שהמבקשת היא עדה פוטנציאלית נגד חשוד אחר כדי לבסס בעניינה עילת שיבוש. בהקשר זה נטען כי קביעת בית המשפט המחוזי "מהווה סטייה ממשית מהפרקטיקה הנוהגת לפיה מדי יום משוחררים שוהים בלתי חוקיים אשר אינם עונים לקריטריונים המנויים במדיניות התביעה להעמדה לדין, על אף היותם עדי תביעה פוטנציאליים", כאשר הערר מעלה שאלות משפטיות עקרוניות המצדיקות קבלת רשות ערעור.

5. דין הבקשה להידחות על הסף. הלכה היא כי רשות ערר לפי סעיף 53(א1)(1) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 תינתן רק כאשר הבקשה מעלה סוגיות עקרוניות ובעלות חשיבות החורגות מעניינם של הצדדים, או בנסיבות חריגות ומיוחדות המצדיקות זאת (ראו למשל לאחרונה: בש"פ 3691/19 אל סיד נ' מדינת ישראל (31.5.2019); בש"פ 6412/19 פלוני נ' מדינת ישראל (27.9.2019)). על אף טענת המבקשת כי עניינה מעורר "שאלות משפטיות עקרוניות", מדובר בסוגיה נקודתית הנוגעת לדל"ת אמותיו של המקרה הקונקרטי ונסיבותיו והיא אינה מעוררת כל שאלה החורגת מעניינה הפרטני. גם לא מצאתי כי עניינה של המבקשת בא בגדר הנסיבות החריגות, כגון חשש לעיוות דין, המצדיקות התערבותו של בית משפט זה.

6. שתי ערכאות קמא דנו בעניינה של המבקשת, בחנו את חומרי החקירה ומצאו כי הארכת המעצר הינה מוצדקת ומידתית. לא רק שההחלטות שניתנו מלמדות על כך שנשקלו השיקולים הרלוונטיים לעניין, אלא כפי שציין בית משפט השלום, הטענות בדבר קיומן של נסיבות אישיות חריגות גם לא גובו באסמכתא.

7. גם אין כל מקום לטענות המבקשת כי מעצרה הוארך בעת הזו רק בשל היותה עדה פוטנציאלית. בית משפט השלום התייחס לחשד לשיבוש הליכי חקירה, ולקיומן של פעולות חקירה שאינן טכניות בלבד, ובית המשפט המחוזי ציין במפורש בהחלטתו כי פעולות החקירה "בחלקן אכן מתייחסות גם לאחר, אולם בחלקן מתייחסות גם עמוד 2

לעוררת עצמה". כמו כן, כפי שגם נקבע, בנסיבות העניין גם אין בכוחה של הטענה בדבר מדיניות התביעה כדי לשמוט את הקרקע תחת ההצדקה שנמצאה להאריך את המעצר.

נסיבות העניין אינן מגלות אפוא עילה להתערבות ב"גלגול שלישי". הבקשה נדחית.

ניתנה היום, ט"ו בחשון התש"ף (13.11.2019).

ש ו פ ט
